

Artur Andrus, Orzeł może

Możesz nosić okulary,
Możesz kontraktować zboże,
Czesać się jak Zygmunt Stary,
Jesteś orzeł. Orzeł może.
Spodnie możesz nosić szersze,
A na bluzce wilkołaki,
Ręcznie przepisywać wiersze,
O, na przykład taki:

Człowieku! No przecież,
Jak sam nie chcesz, to się nie ciesz,
Ale niech cię tak nie peszą
Ci, co się do ciebie cieszą,
Chudzi, grubi,
Starzy, młodzi,
Daj się lubić,
Co ci szkodzi?

Możesz wracać z biblioteki
O nie przyzwoitej porze,
Regulować brwi i rzeki,
Jesteś orzeł. Orzeł może.
Latem rzucać się na siano,
Żeby sprawdzić jak się gniecie,
Możesz też o czwartej rano
Śpiewać w Internecie

Człowieku! No przecież,
Jak sam nie chcesz, to się nie ciesz,
Ale niech cię tak nie peszą
Ci, co się do ciebie cieszą,
Chudzi, grubi,
Starzy, młodzi,
Daj się lubić,
Co ci szkodzi?

Możesz poznać w leśnej głuszy,
Miłych państwa z Państwa Środka,
Jeśli z domu się nie ruszysz,
Trudno będzie kogoś spotkać.
Możesz poczuć w sercu klucie,
Może zrobić się przyjemnie,
Tylko raz się do mnie uciesz,
Uśmiechnij się ze mnie.

Człowieku! No przecież,
Jak sam nie chcesz, to się nie ciesz,
Ale niech cię tak nie peszą
Ci, co się do ciebie cieszą,
Chudzi, grubi,
Starzy, młodzi,
Daj się lubić,
Co ci szkodzi?